

[Pürschel.]

sammenlægges, og hvor Interesser mødes, som ikke kan varetages gennem det kommunale Selvstyre. Det er en Side af Sagen.

Endelig sagde Ministeren, at det, der dér skete, var, at Nævnet afgjorde det, men det, der er Forskellen her, er, at her er det Regeringen, som øver ... (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Rigsdagen). Her er det *Ministeren*, thi det staar i Ændringsforslaget, som øver ikke en Tilsynsmyndighed, men en bestemmende Myndighed, et Indgreb i Kommunens Selvstyre, og dette er en Undtagelseslovgivning over for Gentofte Kommune.

Krag: Der er under Forhandlingen her stillet et Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, et Forslag, som ikke har været omtalt, og jeg vil gerne tillade mig en enkelt Bemærkning derom. Vi fra vor Side mener, at der bør tilvejebringes en Ændring i Kommunernes indbyrdes Skatteforhold — det har jeg givet Udtryk for, da jeg første Gang havde Ordet —, herunder ogsaa en Ændring med Hensyn til København, Frederiksberg og Gentofte, men vi staar i Øjeblikket uden Mulighed for at faa vor Opfattelse igennem. Vi mener, at det Forslag, der her er stillet, er uegnet til at tilvejebringe det Resultat, som er tilsigtet: den virkelig lige store skattemæssige Bæreevne i de tre Kommuner, og den højtærede Minister har ikke i sine Udtalelser under Forhandlingen her paa nogen Maade bestridt Rigtigheden af denne Betragtning, som jeg derfor tør betragte som fastslaaet. Det er indlysende, at ved en Indlemmelse opnaas det Resultat absolut, som man her søger at nærme sig, men vi fra vor Side kan ikke mene, at Rigsdagen er berettiget til at tage Stilling til dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at der derigennem skabes en Tvangssituation, uden at Sagen har været forelagt for Kommunalbestyrelsen og Befolkningen i de Kommuner, som det hele angaar. Vi har jo ikke fra vor Side beskæftiget os med dette Spørgsmaal og agter derfor heller ikke at tage Stilling til det. Det har derimod Radikale og Socialdemokrater, Flertallet i Københavns Kommuniststyre, og det er derfor ogsaa deres Sag at tage Stilling til denne Dagsorden, som jo er Udtryk for Opfyldelse af de Krav, de gennem Aar er gaaet ind for. Vi vil derfor undlade at stemme ved Afstemningen over denne Dagsorden.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremsatte en Række ganske interessante Betragtninger, som dér, da vi i

Aften har god Tid, kan være Anledning til at komme lidt ind paa i Enkeltheder. Det ærede Medlem begyndte med at hævde, at der ikke var den allerfjerneste Anledning for os til at kræve nærmere Undersøgelse paa en Række af de Punkter, som under Udvalgsbehandlingen er fremført, og som der ikke er givet nogen som helst Oplysning om gennem Udvalgets Behandling, og derfor forstaar det ærede Medlem ikke, siger han, at vi i det hele taget kræver Tid til en nærmere Undersøgelse.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at hans Henviisning til den store, tykke Kommissionsbetænkning, som ledsager dette Forslag, betyder i denne Forbindelse intet som helst, for det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at den Konklusion, Kommissionen kom til, aldeles ikke har fundet Udtryk i det Lovforslag, der her foreligger, og det ærede Medlem ved ogsaa, at med Hensyn til den Række af Problemer, som under Udvalgsbehandlingen er rejst af Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, det drejer sig om, er der ikke i Kommissionen paa noget Punkt givet Oplysninger, som vi ved Afgørelsen af denne Sag kan bygge paa, fordi hele den Udligningsordning, der her er foreslaaet, er en helt anden end den, Kommissionen er kommet til.

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg virkelig er forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen saa varmt gaar ind for Gennemførelsen af dette Forslag, skønt han erkender, at Frederiksberg bliver forurettet, og jeg synes, det er en ganske mærkelig Trøst, han søger i dette, at hvis Gentofte ikke var kommet med i Udligningen, var Frederiksberg kommet til at betale det samme. Jeg troede, at det ærede Medlem saa en Imødekommen over for Frederiksberg deri, at man tog Gentofte med i Udligningen. Nu ophæves Virkningen deraf, og saa trøster det ærede Medlem sig paa den Maade, han her gjorde. Ja, jeg kan bare sige, at denne Trøst skal virkelig være ham vel undt.

Hvad Gentoftes Dekort angaar, sagde det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at det vilde være rimeligt, at Frederiksberg kom til at betale sin Andel deraf. Ja, jeg ved ærlig talt ikke, om det har noget med Rimelighed at gøre, men derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i, at det er urimeligt, at Frederiksberg kommer til at betale det hele, og det er jo det, der bliver Tilfældet. Men saa forekommer det mig, at det ærede Medlem har været alt for lemfældig i denne Sag. Han har anket, siger han. Ja, men hans